

[Arnth Jensen.]

Væggene kunne se et eller andet smukt Maleri, man vil kunne se, at der staar en smuk Standerlampe i Stadsstuen eller en anden smuk Genstand stillet frem inde i Stuen. Disse Genstande taler deres Sprog til de Folk, som bor i Hjemmet, det er nemlig Taknemmelighedsgaver, det er Symboler paa, at der er givet et Haandslag, som gælder langt ud over Skoletiden. Jeg tror, det var gamle Højskoleforstander Schrøder der sagde: Den Skole lykkedes, fordi der var det Aanden, der var det Lysten, den førte til, at Lærerens Evner og Elevernes Trang mødtes. Jeg haaber — og jeg tror ogsaa —, at den Aand ogsaa i Fremtiden vil være at finde i Aften- og Ungdomsskolerne. Hvis disse Ændringsforslag, saaledes som det ærede Medlem Hr. Horn og vist ogsaa det ærede Medlem Hr. Hauberg udtalte, kan hjælpe til, at der kommer Lyst og Liv i Skolearbejdet, er det ikke for meget at ofre paa det, for det er en Skoleform, der virkelig er Brug for i vort Land, og den er til Velsignelse ikke alene for Ungdommen, men for hele vort Folk.

Med Hensyn til Lovforslaget om landbrugsfaglig Undervisning har jeg ikke meget at fremføre, men jeg vil gerne rette en Hensetting til den højtærede Undervisningsminister. Jeg har set, at man i Landstinget har været inde paa en Henvendelse, der er kommet fra Landboforeningerne, hvori man beder om, at der i det kommende Cirkulære maa blive taget Hensyn til baade Sommer- og Vinterundervisningen. Der er i 1939 og 1947 udsendt Cirkulærer — jeg har ikke kunnet finde Cirkulæret fra 1947, men jeg har det fra 1939, jeg tror imidlertid, de er nogenlunde ens paa dette Punkt. I dette Cirkulære slaas det fast, at Undervisningen bør indrettes som Vinterundervisning, og det hedder, at den eventuelt kan suppleres med efterfølgende Sommerundervisning, og til sidst tilføjes der:

„I øvrigt kan Sommerundervisningen kun forventes godkendt, hvor Forholdene særlig taler derfor.“

Den højtærede Undervisningsminister har i Landstinget udtalt, at det er ikke nogen Lovændring. Det er det heller ikke, for der staar ikke noget i Loven om det, det er en rent administrativ Handling. Jeg vil gerne bede den højtærede Undervisningsminister om at skære igennem, hvis der skulde være gamle Fordomme, som stillede sig hindrende, og indrette det saadan, at Sommerundervisning og Vinterundervisning bliver ligestillet. Jeg tror, den højtærede Undervisningsminister vil indlægge sig Fortjeneste og

vinde Taknemmelighed derved. Den højtærede Undervisningsminister, tror jeg, er saa forstaaende over for den frie Undervisning, at han vil indse, at for unge Landmænd vil netop Sommerundervisningen kunne blive den allermest betydende, de kan komme ud paa selve Arbejdsstedet, se de praktiske Resultater paa en meget bedre Maade end i en Skolestue. Jeg synes, den højtærede Undervisningsminister burde imødekomme dette beskedne Ønske fra Landboernes Side og sidestille Sommer- og Vinterundervisning.

Dernæst er der Lovforslaget om Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom, som det ærede Medlem Hr. Horn talte varmt og inderligt for. Det ærede Medlem behøver ikke at sige, at man ikke kommer med Hatten i Haanden og beder om Undskyldning — det er der ingen der havde ventet. Der er fra den højtærede Undervisningsministers Side fremført gode Argumenter for, at det har knebet for denne Skole, og det ærede Medlem Hr. Horn har i Dag meget stærkt understreget de samme Argumenter. Jeg er fuldstændig klar over, at det er saadan.

Jeg tror, det er rigtigt, hvad det ærede Medlem har udtalt her, at det, det kniber mest med, er at finde Formen for denne Skole, den er ikke fundet endnu. Men her kommer den højtærede Undervisningsminister og siger: Nu vil vi prøve at gaa den Vej at give mere Frihed i selve Skolen. Der skal den højtærede Undervisningsminister ikke møde Modstand fra vor Side. Jeg tror, det er rigtigt. Jeg vil ogsaa gerne understrege, at det glædede mig umaadelig meget, at det ærede Medlem gik saa skarpt imod en ligefrem tvungen Skole, en Skole, som man tvang Eleverne ind i. Det er efter min Mening heller ikke det Resultat, man kan komme til efter de Forsøg, der er gjort. Nogle vil maaske sige det, men det mener jeg ikke. Man kan sige, at den i den Form, den har nu, i hvert Fald ikke har vist sig at opnaa tilstrækkelig Tilslutning, men saa maa man prøve, om man kan komme frem ved Hjælp af andre Former ad Frihedens Vej for den Ungdom, der netop trænger i allerhøjeste Grad til at finde Vej frem. Jeg skal i hvert Fald for mit Vedkommende gerne være med til at støtte et saadant Arbejde, og jeg glæder mig over, at man vil gøre Forsøget.

Der er sket den Ændring, at man har taget Gymnastikken, som ellers var obligatorisk Fag, ud, og gjort den til valgfrit Fag. Det er jeg enig med den højtærede Undervisningsminister i, det vilde jeg ogsaa have